

JOGOD VAN A BÉKESSÉGHEZ!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023. 07. 30.

Szeretném ma azt az üzenetet folytatni, amit a Szent Szellem dolgaival, ajándékaival, működésével, vezetésével kapcsolatban már több alkalommal hallottál tőlem, a sorban már a hatodik tanítás lesz a mai. Részben kapcsolódik ez az üzenet a múlt hetihez, de egy egész más megközelítése lesz Isten békelességével és nyugalomával kapcsolatban, mert úgy gondolom, hogy tisztázni kell az embernek egy-két tényt az elméjében, hogy tisztán lássa az Igéből azokat az igazságokat, amelyek számunkra nyilvánvalók. Jó lenne, ha ezek mindenki számára nyilvánvalóak lennének.

Mindenki békelességekben szeretne élni, mindenki azt szeretné, hogy nyugodt legyen az élete. A bibliai „nyugalom” szó több helyen szerepel az evangéliumokban is, és az Újszövetségben is, és ez egy olyan békét, békelességet is takar, ami háborítatlanságot is jelent. Kivetítjük a szót, így ti is tudjátok velem együtt követni, hogy ez tartalmazza azt a kifejezést, hogy háborítatlanság. Azt hiszem, hogy nagyon sokan vágnak erre, sokan akarnak ebben a háborítatlanságban élni úgy, hogy ne legyenek zaklatottak, ne legyenek állandóan nyomásban, feszültségben, állandóan külső nyomás hatása alatt, de valahogy ez nem mindig sikerül. Olyan hullámmó, olyan egyszer benne vagyok, egyszer meg kiesem belőle, egyszer úgy meg tudok nyugodni, eljövök egy istentiszteletre, együtt imádom a testvérekkel az Urat, együtt énekeljük a gyönyörű dicsőítő dalokat és úgy megnyugszik a lelkünk, megnyugszik az életünk, és de jól érzem magam, és akkor így elvagyunk. Aztán amikor már az alkalomnak vége van, már pörög az agyad azon, hogy mi lesz, ha hazamész? Mi lesz holnap, és mi lesz a következő héten, és azok a gondok, problémák, fájdalmak, azok a keserű dolgok, amelyek mintegy keserű pirula, ott oldódtak egész héten a szádban, újra előjönnek, és jön egy nyomás rád és a békelesség, huss, elszáll, mintha nem is lett volna!

Azt hiszem, hogy van egy félreértés Isten békelességével kapcsolatban. Sokan azt gondolják, hogy ezt nekünk valahogy meg kell nyerni, valahogy ezt nekünk el kell úgy érni, hogy addig dolgozunk, addig munkálkodunk, addig csinálunk valamit, amíg el nem érjük azt a fajta békelességet, amit a könyvtári szakirodalom, ami pszichológiával, ezotériával, meg ilyen keleti dolgokkal foglalkozik, nyom ránk elége rendszeren. Ha bekapcsolod az internetet, YouTube-ot, facebookot vagy bemész egy könyvesboltba, a legtöbb könyv ezzel foglalkozik, még a vallásos szakirodalomon belül is. Ugyanakkor a békelességet úgy kaptad és az nem valami, amit csinálsz, hanem egy olyan dolog, ami benned van. Benned van és beléd került már akkor, mikor újjászülettél. Igazából ezt nem valahogy ki kell munkálni magadban, hanem engedned kell, hogy ez belül feljöjjön. Mert az a békelesség, amiről Jézus azt mondta, hogy ezt odaadom neked, ez az a fajta békelesség, amiben Jézus is járt folyamatosan, és ez a békelesség nem kívülről jön rád. Kívülről jön rád a békelesség akkor, amikor megnyugszol itt a dicsőítés közben és kívülről hallod a hangokat és rád telepedik valami. A Szent Szellem természetesen kívül is itt van és megérinti a lelkedet, de ha nincs melletted egy zongora vagy egy gitár, ami szép aláfestő zenét játszik a füledbe, akkor nehezebben tudsz elcsendesedni.

A békelesség jön, amikor kimész a vízpartra és nézed, ahogy a vadkacsák röpdösnek és a picinyeiket gondozzák, csiripelnek a madarak az erdőben és elmész egy jót túrázni, és az megnyugtat téged. Beülhetsz a forróvízes fürdőkádba otthon vagy beülhetsz egy termálvízes medencébe valahol egy gyógyfürdőben, az is meg tud nyugtatni, és ez rendben van, ezek jó

dolgok, de kívül vannak. Elmehetsz a tengerpartra és süttetheted a hasadat és hallgatod, hogy a hullámok csapdossák a partot és ez is egy megnyugtató dolog valakinek. Van, akit ez például felidegesít, de van, aki ettől megnyugszik, ám ezek mind kívülről jövő dolgok. Van valami, van valaki, aki adott neked valamit, ami igazából ott benned van, és az a békesség, amiről a múlt héten beszéltünk, az a békesség, ami minden értelmet felülhalad. Ez úgy jön el hozzád, ha megérted, hogy mi is az, ami benned van, és azt is, hogy mit mondott Jézus a János 14,27-ben:

János 14,27.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Nem úgy adom nektek, mint ahogy az erdő adja neked a békességet, amikor csiripelnek a madarak és a friss levegőn megnyugszol. Nem mondta, hogy ez rossz. Nem úgy adja a békességet, hogy ad neked egy vastag borítékot, és akkor úgy érzed, most biztonságban vagy anyagilag, és akkor megnyugszol. Ezek a külső dolgok, ezek mind-mind mulandók. Az erdőt ki lehet vágni, le is éghet, a madarak el tudnak repülni, a pénz el tud fogyni, a gyógyfürdőben a víz ki tud hűlni, és csomó más dolog van, ami kívülről tud neked adni valamit, de azok, mivelhogy láthatók, ezért ki vannak téve a változásnak, és minden, ami ki van téve a változásnak, az sokszor változik is. De amit Ő adott neked, az állandó belső békesség, az folytonosan ott van benned, ha újjászületted! Ha nem születtél újjá, akkor nem is érted azt, hogy miről is beszélek. Ha újjászületted, akkor abban a pillanatban kaptál egy olyan teljességet, hogy egy élet kevés hozzá, hogy azt a teljességet mind megismerd, hiszen az az örök élet, hogy megismerjük Őt, a Jézus Krisztust. Az egész életünk folyamata, hogy egyre több mindent megismerjünk abból, aki Ő, és amit Ő tett értünk, és amit Ő adott nekünk. Azt mondja Jézus itt, hogy „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek”. Tehát azt mondja Jézus, hogy rád hagyom azt a békességet, amiben én jártam.

A mai napon erről a békességről fogunk elmélkedni és gondolkodni, ezt a békességet fogjuk keresni, kutatni, hogy Jézus milyen békességben járt? Hogyan élte meg Ő ezt a békességet, hogyan járt Ő abban a békességben? Mert Ő azt mondja, hogy én azt a békességet, amiben én jártam, azt adom neked. Adok olyan békességet, ami nekem van, adok neked olyan békességet, mondja Jézus, amilyen nekem van. El tudjuk ezt hinni, hogy Ő ezt komolyan gondolja? El tudjuk-e hinni, hogy Ő már ezt megtette? Arra várunk sokszor, hogy Ő adja már oda ezt a békességet, mikor jön már ez a békesség rám, hulljon már rám ez a békesség, miközben már ez a békesség bennünk van, ez a békesség már ott van bennünk. Ismeritek az Igét, sokszor használtam már én is, István is, és ismeritek az Igét, hogy amint Ő van, úgy vagyok én is ezen a világon. Jézus a mennyben mit csinál? Aggódik, problémázik, zaklatott, feldúlt, kesereg? Ő békességben van, és amint Ő van, úgy vagyok én is ezen a világon. Az újjászületés a szellemedet érinti, a belső emberedet, és ott békesség van. Az, hogy a lelked háborog, hogy a lelkedben, a gondolataidban viharok vannak és zúgolódás és szorongás, az egy másik dolog, de a szellemedben olyan békesség van, amit meg kell tanulnod kimeríteni.

Beszéltünk a múlt héten arról, hogy az alapértelmezett állapota a kereszténynek ez a békesség. Erre nem várni kell, hogy valamikor majd kívülről rám jön, hanem meg kell már végre ismerni azt, hogy mi van bennem, és engedni kell, hogy az felszínre jöjjön. Igéket fogunk nézni arra, hogy hogyan tud a Szellem felszínre jönni, mert vannak akadályozó tényezők, amik nem engedik, hogy ez a békesség felszínre jöjjön. Vannak dolgok, amelyek

megpróbálják ezt elnyomni, visszanyomni, visszaszorítani és a test, amiben éppen élsz, ami egy templom, az mindig ez ellen a szellem ellen törekszik. A szellemed meg mindig a tested ellen törekszik, és amíg ebben a testben élsz, amíg itt élsz száz-százhusz évet, addig ezzel szembesülsz. Amikor majd ebből a testből kiköltözöl – márpedig eljön az az idő –, annak ellenére, hogy úgy éljük az életünket sokszor, mintha soha nem jönne az az idő el, de szerintem száz év múlva egyikőnk sem lesz itt. Mikor majd eljön az az idő, akkor abban a testben, abban a megdicsőült testben nem lesz ilyen problémánk, hogy a test akarna bennünket korlátozni, de most a test korlátoz. Korlátoz minket a lelkünk is, a meg nem újított elménk, a gondolkozásmódunk, próbálja ezt visszanyomni, de a szellemedben olyan békesség van, amilyen békesség Jézusban is volt egész élete, egész szolgálata alatt. Azt mondta Jézus, hogy az én békességemet adom néktek, az enyémet adom oda néktek. Amiben láttál engem működni, mondja, amiben láttál engem cselekedni, ahogy én éltem az életemet, én ezt a békességet odaadtam neked, ez neked is megvan. Halleluja!

Ez neked is megvan, és az ember ilyenkor vakarja a fejét, hogy ezt komolyan gondolta Jézus, tényleg így kell ezt érteni, hogy megvan ez nekem? Olyan keveset találkozunk ezzel magunkban, keressük, kutatjuk, hol van ez a békesség vagy hol rontottam én ezt el? Ez ugyanaz a békesség, amivel Jézus megérintette a leprást. Ha te találkoznál egy láthatóan csúnya fertőző betegségben szenvedő emberrel, nagy bátorsággal odamennél hozzá, megölelnéd, rátennéd a kezéd? Vagy békétlenség lenne benned és össze kellene szedned minden hitedet, hogy megpróbálkozz imádkozni érte? Egy fertőző beteg volt az, akihez Jézus odament és rátette a kezét, ráadásul a törvény ellenére tette ezt meg, megszegte a törvényt. Az a békesség, ami volt Jézusban, amikor Ő ezt nagy bátorsággal tette meg, bátran odament a lepráshoz és nem félt attól, hogy a tisztátalanság hatással lesz az Ő tisztaságára – ez a békesség benned van. Ez a békesség benned van, ami képes arra, hogy tudd, hogy te, mint tiszta, képes vagy a tisztátalant tisztává tenni, mert a te érintésedben is ugyanolyan erő van, mint Jézuséban. Mert itt az Ige, Jézus szavai ezek: betegekre vetitek kezeiteket, és azok meggyógyulnak. Betegekre veted kezeidet és azok meggyógyulnak, a fertőző betegek is, de hol van az erről való megértés? Hol van az erről való hit? Hol van az erről való félelem nélküli bátorság? Mi az akadály, hogy mi nem így éljük az életünket? Van valami akadály az elmében, ami nem engedi ezt meg. Ott van a példa, amikor Jézus a hajón hánykolódott a tengeren a tanítványokkal együtt, és az összes tanítvány ki volt borulva és halálfélelmük volt, akkor Jézus mit csinált? A kispárnáján aludt, teljes békességben és nyugalomban, és ezt a békességet adta oda neked! Felolvasom még egyszer, nehogy azt hidd, hogy ezek az én szavaim. Jézus mondja:

János 14,27.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Jézus itt azt mondja, hogy én adok neked valamit, de egy dolgot kérek tőled! Ne nyugtalankodjék a szíved! Ha megengeded, hogy nyugtalankodjék a szíved, ha nem cselekszed meg, amit Jézus kér tőled és megengeded, hogy nyugtalankodjék a szíved, akkor nem fog érvényre jutni az, amit Ő odaadott neked. Ez a nagy probléma sok keresztény életében. Ezt senki nem teheti meg helyetted! Senki nem teheti meg helyetted azt, hogy vigyáz a szívedre, és vigyáz arra, hogy nem nyugtalankodsz. Ez a te felelősséged, ez a te dolgod, csak te magad tudod megtenni azt, hogy nem nyugtalankodik a szíved. Nem tudja megtenni helyetted a pásztorod, a férjed, a házastársad, a gyermeked, a szüleid. Nem tudok helyetted

nem aggódni. Ha te aggódsz, ha te nyugtalan vagy, én nem tudok nyugodt lenni helyetted. Mint ahogy te sem tudsz nyugodt lenni helyettem. Jézus azt kéri, ne hagyj, hogy nyugtalanodjon a szíved. Azt mondod, hogy jaj, ez nehéz! Az nagyon nehéz! A világban annyi minden rossz dolog van, ami körbevesz minket, és az olyan nagyon nehéz.

Tudod, hogy amikor ezt mondod, hogy ez nehéz, akkor egy hazugságot mondasz ki? Egy olyan hazugságot, amit a sátán elhitetett sokakkal? Mert Jézus nem mondta soha azt, hogy ez nehéz. Sőt, az ellenkezőjét mondta. Azt mondta, hogy ez könnyű. Ez könnyű! Amikor ragaszkodsz a nyugtalansághoz, mert ebben érzed otthonosan magad, mert annyira hozzászoktál már, hogy állandóan aggódsz a gyerekért, a pénzért, de igazából nem akarnál aggódni, de úgy érzed, hogy ebből fakad a te önbizalmad, hogy te törődsz a dolgokkal. Te igazán odafigyelsz a dolgokra, és mivel odafigyelsz a dolgokra, nem veszed félvállról, ezért aggódsz érte. Azt gondolják szülők, hogy az a legjobb szülői tulajdonság, hogy aggódom a gyermekemért. Jaj, csak nehogy valami rossz dolog történjék vele! De a Bibliában nem ez van. Hiába gondolod ezt keresztényként, nagymamaként, anyukaként, apukaként, ez nem így van. Jézus nem így mondta, és nem ezt mondta. Sokan aggódnak az anyagi dolgok miatt, sokakat zavar természetesen a pénzhány, zavar a betegség, zavarnak az emberi kapcsolatok, és zavar az anyós vagy após, vagy akárki. De Jézus azt mondta:

Máté 11,30.

30. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.

Ezzel mit kezdünk? Leállunk vitatkozni Jézussal: Jézus, Te nem tudod, hogy milyen helyzetben vagyok! Jézus, Neked elképzelésed sincs, hogy nekem miket kell keresztülmennem! Jézus, Te kétezer évvel ezelőtt, abban az időszakban, azoknak az embereknek mondtad, de ma ez már nem működik. Annyira felgyorsult a világ, ma annyi minden miatt kell és lehet aggódni! Ha ezt így gondolod, elfogadod, és elhiszed, akkor gyakorlatilag ezzel saját magad zárod be egy börtönbe. Nem így van ez! „Az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.” Ha nehéz az élet, lehet, hogy nem Jézus igájában vagy ezen Ige alapján. Ha annyira nehéz az élet, hogy elviselhetetlen és depressziós vagy, keserű vagy, és hosszú időn keresztül benne vagy ebben a mély letargiában, és nem tudsz ebből kijönni, akkor nem Jézus igájában vagy. Nem azt a szekeret húzod, amit Ő. Jézus igájában lenni azt jelenti, hogy Ő húzza az igát, te ott sétálsz mellette. Ő viszi a terheket. Ő az, aki viszi a terheket, nem te. Gondolkozz ezen a szón, hogy „könnyű”! Mondd azt, hogy könnyű! Könnyű nyugalomban lenni. Könnyű békességben lenni. Könnyű kiegyensúlyozottságban lenni. A sátán el akarja hitetni velünk, hogy ez nagyon nehéz, és annyira sok minden van a világban, annyi hatás ér minket, és annyira lelkünkben élünk, hogy ezt elhiszük, és amikor elhiszel valamit, elkezded azt kimondani. Amikor elhiszel valamit, elkezded arról beszélni. Amikor elhiszel valamit, akkor az egy meggyőződés benned, hogy de hát nehéz az élet! Van a világban egy ilyen mondás, hogy nehéz az élet. Ne értsd félre, amit beszélek! Vannak nehéz élethelyzetek, vannak nehéz dolgok. Vannak terhek, vannak az életben a családi, a munkahelyi, a szolgálati terhek. Nem arról beszélek, hogy nem kell erőfeszítést tenni, és nincsenek megpróbáltatások, és nem kell keresztülmenni dolgokon, és nem kell harcokat megharcolnunk. Dehogynem! Nem arról beszélek, hogy lebegünk a föld felett, mint egy tollpihe, és semmi gondunk semmire. Nem erről beszélek. Én arról beszélek, hogy bármilyen élethelyzetben vagy, bármilyen nehézségben vagy, bármilyen körülményben vagy, bármilyen vihar van, bármilyen szélvész jön rád, te nyugodt vagy, ott belül, és ez a nyugalom kihat a külső emberedre is. Én úgy hiszem, hogy a hegyen épített város, a Jézus példabeszédéből, ezzel zárja a hegyi be-

szédet, a sziklán épített város nem nyugtalankodik azon, hogy jön az árvíz, meg jön a szél. Nincs miért aggódjon, mert tudja, hogy biztos alapokon áll a lába. Biztos alapokon áll. Ha a te életed biztos alapokon van, akkor miért aggódsz? Mi az, ami történhet veled? Mi a legrosszabb, ami történhet? Annyira bekorlátozzuk az elménket a kézzelfogható anyagi dolgokra, hogy a pénz, meg a munka, meg a ház meg a lakás, el ne veszítsem ezt, el ne veszítsem azt! A kapcsolatok, a gyerek! Ragaszkodunk dolgokhoz, és úgy ragaszkodunk dolgokhoz, hogy emiatt a kézzel, és foggal-körömmel való ragaszkodás miatt van ez az aggodalmaskodás bennünk, ahelyett, hogy lazán fognánk a dolgokat, és hajlandóak lennénk elengedni.

Nem kell aggódnod a lakásod miatt, a házad miatt, a pénzed miatt, a gyermekeid miatt, a szolgálatod miatt. Mi lesz akkor, ha...? Akkor mi van, ha úgy történik, ahogy nem szeretnéd, hogy történjen? Mi a legrosszabb, ami történhet? Ha Isten békességében, vagy az Ő vezetésében vagy, akkor jó dolog történik, akkor jó dolog fog kisülni abból, ha esetleg nem is az az elsődleges látható dolog. Ha elveszíted a munkahelyet, Isten tud adni egy jobbat. Ha elveszíted a pénzedet, Isten meg tudja sokszorozni azt, ami előtte volt. Ő mindenre képes. Itt igazából nem az a kérdés, hogy Isten képes-e rá, hanem hogy te, tudsz-e benne hinni? Vagy engeded, hogy a békétlenség felülírja azt a békét, amit Ő adott neked. Nagyon sokan mondják a frissen újjászületett keresztények, és talán te is így tapasztaltad meg, hogy az első egyik dolog, amit újjászületésük után tapasztaltak, az a természetfölötti békesség. Az a nyugalom. Voltatok így? Ugye? Újjászületett kis csecsemő keresztényként ezt megtapasztaltátok. Aztán eltelt egy hónap, egy év, két év, öt év, tíz év, és akkor hova tűnt? Elpárolgott? Vagy elment belőled ez? Dehogy tűnt el, ott van benned azóta is. Sőt, ennek egyre erőteljesebbnek kellene lennie! Ennek ellenére sokakban ez meghidegül, mint a szeretet, mert elkezdünk az agyunkkal felülírni dolgokat, és elkezdünk az agyunkkal hinni, ahelyett, hogy a szívünkkel hinnénk.

Gyakran jön valami, ami miatt a szívünk szorong. Gyakran jön valami hozzánk, ami miatt elkezdünk nyugtalanok lenni, általában ezek valamilyen új dolgok. Ha megtanultuk a régieket kezelni, és ez a fejlődés útja, hogy megtanulunk bizonyos élethelyzeteket kezelni, és akármennyire is furcsán hangzik, bizonyos sablonos helyzetekre vannak bizonyos sablonos válaszok. Ha jön valami rossz dolog, akkor tudod, hogy erre hogyan kell reagálnod, hogy könnyen túllépj rajta. Nem mindig kell így csinálni, de sokszor ez egyszerűen így működik. Aztán jön valami új dolog, jön valami merész, valami olyan dolog, ami kizökkent téged, és próbál egy nyomást helyezni a szívedre, és szorongsz miatta, és nyugtalan vagy. Jönnek akár telefonhívások, vagy sértések, vagy van valami hiány, és nem úgy alakulnak a dolgok, ahogy azt vártad, vagy hitted. Ilyenkor beszélj magadhoz! Mondd ki Isten Igéjét, mert lehet, hogy nincs senki más, aki beszélne hozzád ilyenkor a békesség szavával! Neked kell kézbe vened a saját életed folyását, a sorsát. Ne rugaszkodjunk el a valóságtól, hogy rábízom magam az Úrra, majd Ő gondot visel rólam! Gondot visel rólad, de adta az Ő beszédét, az Ő Igéjét a te szádba. Neked ki kell mondanod, hogy „az Úr békessége uralkodik felettem.” Bátorítanod kell magad erre! Ki kell jelentened: „teljes békém van. Teljes nyugalomban élem az életemet.” Mint ahogy Dávid tette, a Zsoltárokból végigvonul ez, bátorította, és gerjesztette magát, hogy „áldjad én lelkem az Urat. Áldjad én lelkem az Urat.” Miért mondta ezt magának? Mert egyáltalán nem volt ahhoz kedve, hogy áldja az Urat. Mert mindenféle rossz körülményben volt. Az életére törtek, és nem volt a palotában, nem volt a húsfafazék mellett, hanem a barlangban a bűnözőkkel töltött nagyon sok időt, számkivetettségben, megalázottan. De mégis azt mondta magának, arra bátorította magát, hogy „áldjad én lelkem az Urat.” Amikor nyugtalanság működik benned valamivel vagy valakivel kapcsolatban, vagy valamilyen

helyzetben, mondhatod te is ezt, hogy „áldjad én lelkem az Urat.” Mondhatod azt, hogy „teljes nyugalom van a szívemben, mert amit Jézus odaadott nekem, azt Ő nem vette vissza. Békességben vagyok. Nyugodt vagyok, és ez a nyugalom uralkodik felettem.” Ne hagyj, hogy nyugtalanodjon a szíved! Ha hagyod, akkor utána jön a félelem. Itt azt mondja Jézus, a 27. versnek a végén, hogy „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!” Ne nyugtalanodjon a te szíved, ne nyugtalanodjon a szíved! Ne engedj meg a szívednek, hogy nyugtalanodjon, mert ha megengeded, akkor annak van egy következménye. Az, hogy elkezdesz félni dolgoktól. Elkezdesz rettegni dolgoktól. Elkezdesz olyan dolgokról gondolkodni, beszélni, amik teljes mértékben ördögiek, és megalapoznak, megágyaznak az ördög gonoszságainak. „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!” Ha hagyod a félelmet eluralkodni, akkor annak egy szélsőséges esete lehet az, hogy bepánikolsz. Láttál már pánikban embereket? Látták már embereket pánikolni? Mitől van az? Először is nyugtalanodott a szívük, aztán elkezdtek félni, aztán a félelem, a stressz oly mértékben eluralkodott rajtuk, hogy pánikba estek. Aztán vannak, akik odáig jutottak, hogy ez már krónikus, és szinte pánikrohamaik vannak rendszeresek, mert nem tanulták meg, hogy figyeljenek arra a békeségre és nyugalomra, ami bennük van. Engedik a szívüknek, hogy nyugtalanodjék.

Így jön a félelem. A Filippi levélben, ha odalapozol a 4,6-os igevershez, ez most idepasszol. Olvassuk a csodálatos igeverseket, de nem biztos, hogy teljesen értjük.

Filippi 4,6–7.

6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Semmi felől ne aggódjatok – így mondja Pál. Semmi felől. A semmiben mi van benne? Minden benne van a semmiben. Ugye? Semmi felől ne aggódjál. Nincs ott zárójelben apróbetűs rész, hogy kivéve, ha a gyereked lázas. Kivéve, ha a hiteled visszafizetése nem olyan ütemben sikerül, ahogy gondold. Kivéve, ha van valami tüneted itt, ott, amott, akkor kicsit aggódhatsz. „Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadásokkal tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” Itt van egy hit cselekedet. Tehát amikor van valami nehézség, van valami probléma, akkor azt mondja Pál, hogy hálaadással tárd fel a kívánságodat. Hálaadással feltárni a kívánságainkat nem lehetséges úgy, hogy nem hisszük azt, hogy az rendben lesz. Előre hálát adni csak úgy lehet, ha hiszed, hogy meglesz neked az, és amiért imádkoztál. Erről beszél itt. Ez egy hit cselekedet.

Semmi felől nem aggódnunk és hitben járni, hittel föltárni a kívánságaimat. Köszönöm, Uram, hogy gondot viselsz rám! Köszönöm, Uram, hogy gondod van az én családomra, a gyermekemre! Azt látom, hogy nagyon megfogyatkozott a bankszámlám, azt látom, hogy a gyermekem rossz társaságba keveredett, és azt látom, hogy ilyen-olyan rossz dolgok vannak ellenem. De én hálát adok már Neked előre azért, hogy Neked megvan a válaszod arra, hogyan hozol engem ki ebből, hogyan hozod a gyermekemet ki ebből, hogyan gondoskodsz rólam. Köszönöm Neked. Hálás vagyok a válaszáért!

Amikor ezt teszed, annak van egy következménye – a következő igeversben olvashatjuk –, ha ezt nem így teszed, akkor teljesen fölösleges mindenfajta imádságod. Mert ha ezt így teszed, akkor:

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Az Istennek békessége meg fogja őrizni a szívedet, a gondolataidat. Honnan indult a dolog? Semmi felől ne aggódj! Hol szoktál aggódni? Mely részed aggódik? Az elméd. Mert jönnek a gondolatok, jönnek a kis videó lejátszások.

Mi lesz akkor, ha nem történik ez meg, mi lesz, ha az úgy történik, miért viselkedett az úgy, miért nem úgy történt, ahogy én azt elterveztem? Jön az aggódás, jön a félelem és a hit elrepül, mint a pillangó, sehol sincs, és akkor: Jaj, Istenem, könyörülj rajtam, olyan szerencsétlen vagyok! Nem tudom, hogy mi lesz velem, ha nem segítesz. Imádkozzál értem te is, meg te is, meg a szomszéd is, meg az egész gyülekezet! Egy imaláncot kell itt létrehozni, mert világvége van!

Én hiszek az együttes imádságban, hiszek az összekapcsolt hitben, hiszek abban, hogy együtt többre vagyunk képesek, mint egyedül, de ezzel így a hitetlenségedet áruod el és semmi eredménye és semmi haszna nincs a dolognak. Mert a hited nem abban van, hogy Ő segít és megáld téged, hanem abban, hogy minél többen legyünk és akkor az majd segíteni fog.

Tehát nem az élő Istenben van a hited, hanem valami formulában, valami varázsigében, valami amulettben. Ez majdnem ugyanaz a kategória. Imádkozz értem, pásztor! Rendben van. De úgy imádkozz, hogy mindenki, az egész gyülekezet imádkozzon, mert ha te imádkozol egyedül, az nem elég! Imádkozunk együtt, és mondom, hogy én ebben hiszek és megvan ennek az eredetije, de ezt jól kell működtetnünk!

De ha aggódsz és nem fékezed meg a gondolataidat, nem vagy hajlandó az elmédvel tudatosan foglalkozni, akkor minden hitimádságot a porig lehet rombolni és tönkre lehet tenni. Mert a félelemre nem jön jó, pozitív válasz. A pozitív válasz a hitre jön.

Tudod nagyon jól talán, nem titok ez, hogy orvosilag bizonyított, hogy ha a krónikus stressz, azaz a hosszantartó, elhúzódó nyugtalanság, békétlenség, feszültség van jelen az ember életében, az mindenféle betegséget kiválthat a testben. Ez tudományosan, orvosilag bizonyított dolog.

Ezek pszichoszomatikus betegségek, a pszicho a lelked, a szoma a test, ez egy összetett szó. Tehát a pszichéd hatással van a testedre. A lelked hatást gyakorol a testedre, negatív hatást akkor, ha az aggódás, nem kezelt stressz helyzetek, békétlenség, feszültség, a nyugtalanság folyamatosan jelen van az életedben. Egy negatív spirálba kerülsz bele és azon veszed észre magad, hogy nem tudod, hogy mitől van mindenféle bajod és problémád. Pedig te aztán hitben jársz, pedig te aztán gyülekezetbe jársz, pedig te aztán adakozol, meg mindenfélét csinálsz. Gondolkozol, mitől van ez a probléma? Hát mitől? Tudatosan foglalkozol az elmédvel, hogy ne nyugtalankodjon? Ha ezt nem teszed meg, akkor nehéz veled dűlőre jutni. Tudod, hogy nem hívő és hívő orvosok is azt mondják, hogy azzal a beteggel, azzal a pácienssel sokkal könnyebb jó eredményt elérni, aki meg akar gyógyulni, akinek van egy pozitív énképe, akinek van egy pozitív jövőképe és hajlandó úgy gondolkozni, hogy igen, én ezen keresztül megyek, megharcolom, kijövök belőle!

A befelé forduló, a negatív, az állandóan siránkozó, panaszkodó mentalitású emberekkel nagyon sokszor nem lehet mit kezdeni. Jézus azt mondja – és annyi kijelentés van ebben az egyetlen mondatában: Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek. Nem úgy adom, mint ahogy a világ adja, nem úgy adom neked mint a Panadol, vagy az Algopyrin, vagy a Kalmopyrin, hanem úgy adom, ahogy én azt neked oda tudom adni, ahogy senki más nem tudja odaadni. Ez belülről ott van benned.

Egyszerűen meg kell ebben nyugodnod. Nyugodjál meg! Van egy vicces mondás a világban: nyugodjál meg, mert attól megnyugszol! Talán ismered. Van egy másik mondás is: A

nyugalom a hosszú élet titka. Vajon ez a bölcsesség, nevezzük így, vagy szólás-mondás, vagy közmondás, honnan ered? Ez egy teljesen bibliai dolog.

A hosszú élet titka az, hogy az ember megtanul nyugodtan élni, az ember megtanul pihenni, megpihenni az Ő jelenlétében, megpihenni a stresszhelyzetektől, megtanulni ezeket kezelni. Mert az állandó szorongás, az állandó nyugtalanság a az ember életét megrövidíti. A nyugtalanság, mondhatjuk azt is, hogy egy méreg.

Az emberek a nyugtalanság gyógyszerét szedik be az elméjükön keresztül magukba és nem állnak ellen neki. A nyugalom viszont orvosság és mégsem szedik az emberek, keresztények sem. Egész héten mondhatod magadnak, hogy nem nyugtalankodik az én szívem. Ne nyugtalankodj, én szívem! Én szívem, ne nyugtalankodjál! Mint ahogy mondod, hogy áldjad én lelkem az Urat. Áldjad én lelkem az Urat! Én lelkem, ne nyugtalankodjál! Ehhez az kell, hogy tudatosan fókuszálj, tudatosan összpontosítsál Jézusra. Ha ez nincs meg benned, ez véletlenszerűen nem fog megtörténni. Nem fog megtörténni attól, mert most hallasz erről egy tanítást. Ez nem fog megtörténni attól, hogy Attila milyen szépen beszélt a nyugalomról, úgy megnyugodtam, de jó volt! Aztán hazamész és nem csinálsz magaddal semmit, nem kezdesz az elméddel semmit, és ugyanúgy gondolkozol, ugyanaz a mentalitás, ugyanaz a kerékvágás, újra és újra benne vagy. Ha nem változtatasz ezen, akkor ugyanazokat az eredményeket fogod elérni.

Nem mondom, hogy egyik napról a másikra ezt el lehet érni. Ha benne éltél egy bizonyos fajta életvitelben éveken, évtizedeken keresztül, akkor bizony idő kell ahhoz, hogy az elmédet rászoktasd arra, hogy ne aggódjál. De ha ma nem kezded el, akkor holnap nem lesz már egy pozitív nap mögötted. Ha elkezdted volna ezt már múlt héten, már egy héttel előrébb lennél. Mi lenne, ha már öt vagy tíz éve így élted volna az életedet? Mi lenne, ha már húsz éve ebben élnél, hogy állandóan emlékezteted magad, hogy ne nyugtalankodjon a szíved és se ne féljen?

Fókuszálni, összpontosítani Jézusra azt is jelenti, hogy tudatosan eltekintünk minden mástól. Tudatosan összpontosítani Jézusra azt is jelenti, hogy tudatosan nem összpontosítunk más dolgokra. Tehát valamire fókuszálni – ott van velem szemben egy óra, ami mutatja az éppen aktuális időt, ha én arra összpontosítom a figyelmemet, és az van a középpontban, akkor egy bizonyos csőlátás ki tud alakulni és csak arra figyelek. De akkor nem figyelek a dobokra, meg a zongorára, meg ami mellettem van, meg ami mögöttem van, hanem csak arra figyelek. Ha mindenfelé jár a fejem, meg az agyam, akkor szétszórt leszek. A tudatos összpontosítás, hogy fókuszálok valamire, ez egy keresztény alapérték, amit ha megtanulsz, sokkal könnyebb és szebb lesz az életed. A Biblia erre felszólít, mindjárt oda is érünk.

Emlékezték a sokat használt, ismert igesorra, amikor a zsidók különféle kígyókkal szembesültek bizonyos dolgok miatt, és egy csomó embert megmártak a mérges kígyók és elkezdtek hullani az emberek. Ugye? A történet röviden az, hogy Mózesnek kellett készíteni egy rézkígyót, felemelni egy oszlopon magasra, és aki felnézett arra, az meggyógyult, aki nem nézett fel arra, az meghalt. El lehetett dönteni akkor is és ma is el lehet dönteni az embernek, hogy vagy fölnézek a keresztre, vagy nem nézek föl rá. Nem lehet úgy élni az életet, hogy nézek a keresztre is meg nézek mindenfelé másfelé is. Nézek a kígyóra, ami megmárt, és így fáj és úgy fáj, és valóban ezek időnként nehéz dolgok, nem mondom, hogy nem, hogy amikor égető fájdalmad van, égető tüneteid vannak és mindenféle stresszhelyzetben vagy, akkor fölemeld a szemed. De ez egy hit dolog, hogy levedd a figyelmedet arról, ami körbevesz téged.

Ha máshol nem, akkor az istentiszteleti alkalmakon ezt meg kell tanulnod. Ha bejössz ide, akkor bizony foglalkoznod kell tudatosan magaddal, hogy amikor a dicsőítő dalokat énekeljük, akkor te is átéld annak a szövegét. Az elméddel, a lelkeddel összpontosíts arra, amit

énekelsz és amit mondasz. Amikor hallod a tanítást, akkor az agyad ne azon járjon, hogy jó, jó, Attila, de otthon mi van, meg mi van a szomszédban, meg mi van az anyuval, meg mi van a gyerekekkel? Összpontosíts arra, amit hallasz! Az Ige képes arra, hogy megtartsa az életedet. Az Ige képes arra, hogy teljesen éretté tegyen. Vagy a keresztre nézel, vagy a kígyókra. Vagy a keresztre nézel, Jézusra, vagy emberekre nézel. Vagy Jézusra nézel, vagy pedig a sérelmeidre nézel. Vagy Jézusra nézel, vagy a testedre nézel, a fájdalmadra, vagy a körülményeidre. Nem lehet egyszerre kétfelé figyelni. Azt kancsalságnak hívják, ha kétfelé figyelsz.

Mi történik, ha Jézusra nézel? Ez a nyugalomnak, ez a pihenésnek a csodálatos bibliai mintapéldánya, amit sok keresztény nem ért. Mi történik, ha Jézusra nézel? Egyszerűen elváltozol a Szent Szellem által. Ezt mondja a 2Korinthus 3,18:

2Korinthus 3,18.

18. Mi pedig az Úr dicsőségének visszatükröződését mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk dicsőségről dicsőségre, az Úrnak Szellemétől.

Hogyan változol el? Kínlódsz, és dolgozol, és megfeszíted magad akaraterővel? Nem! Ránézel Jézusra. Nézed azt, hogy Ő hogyan csinálta, hogy Ő hogyan csinálja most, az Igében hogyan van Ő. Amint Ő van, úgy vagyok én is. Csak nézed Őt és a Szent Szellem megváltoztat. Itt nincs ebben semmi munka, semmi erőlködés, semmi olyan dolog, amit végig próbáltunk már az elmúlt húsz, harminc, ötven évben, hogy próbálunk megváltozni, próbálom magamat belevinni a nyugalomba, meg abba, hogy ne legyek stresszes.

Amibe próbálnak minket belevinni ezek a meditációs trénerok, meg mindenféle okkult dolgok, hogy ezt így csinálom, úgy csinálom, ilyen önfegyelem, meg olyan önfegyelem. Hiszek az önfegyelemben, de nem azt dicsőítem, hanem Jézust. Mert ha az önfegyelem elég volna, akkor nem lenne szükség a Szent Szellemre. De itt egyértelműen mondja az Ige, hogy nézd Jézust, és annak a következménye az, hogy elváltozol a Szent Szellem által. Nem olyan bonyolult, ugye? De mégis olyan bonyolulttá tudjuk mi ezt tenni!

Ha nincs változás, testvérem, akkor ez egy hideg zuhany, a kijelentés, hogy akkor nem Jézusra nézünk! Ha nincs pozitív változás az életünkben, ha nem előre megy az életünk a nyugalom területén, a békesség területén, akkor nem Jézusra nézünk. Mert itt az Ige ezt garantálja, hogy elváltozunk az Ő hasonlatosságára. Tehát elváltozik a lelked, elváltozik a gondolkozásmódod, ez a békesség belőled kiárad és elnyom mindent. Ezt jó értelemben mondom, hogy elnyom mindent. De nem fog uralkodni téled függetlenül. Tehát neked ezt meg kell engedned. A sátán az, aki elnyom, aki nem akarja, hogy neked szabad választásod legyen. De a Szent Szellem nem úgy fog uralkodni feletted, mint ahogy egy démon uralkodik egy elnyomott ember felett.

Ha nincs változás, akkor nem Jézusra nézünk. Mondhatod azt, hogy de hát bennem harag van, meg keserűség, méreg van, meg hangulatingadozásaim vannak, meg dühös vagyok, meg türelmetlen vagyok, meg túlérzékeny vagyok, meg te nem tudom miben éltem az elmúlt években! Te semmit nem tudsz, Attila! És próbálsz magadat menteni és védeni, de az Ige akkor is az Ige marad. Nekem is ugyanazt mondja, mint amit neked.

Az az igazság, hogy ugyan te azt mondod, hogy haragos meg türelmetlen vagy, ideges vagy, meg túlérzékeny vagy, de ez igazából nem te vagy. Nem ezek határoznak meg téged. Jézus határoz meg téged, és amit Ő mond rólad. Ahogy Ő van, úgy vagy te is ebben a világban, ez határoz meg téged. Amit az Ige mond rólad, hogy te ki vagy Őbenne, ez kell, hogy meghatározza a gondolkozásmódodat. Ha az Ige azt mondja rólad, hogy Isten békessége

uralkodik feletted, akkor ennek kell meghatározni a gondolkozásmódodat, a mentalitásodat, a szavaidat. Isten békessége uralkodik felettem. Ehhez hozzáigazodnak a körülmények, ehhez hozzáigazodnak az élet dolgai, amik kívül vannak.

Ehelyett sokszor a külső dolgok irányítanak minket és arra megyünk, amerre az élet viharai, meg a tanítások ilyen-olyan szele hajt minket. Nem így kellene lennie! Minél jobban látod ezt, annál jobban átalakulsz erre. Ez nem akaraterővel működik, mondom még egyszer. Nem magadat húzod ki a pocsolyából a hajadnál fogva. Nem úgy működik ez, hogy belelépsz a sárba, és akkor megfogod a két csizmádat és kiemeled magadat a sárból. Nem ilyen önfejlesztő dolgokról beszélek.

Ez az Ő munkája benned, amiben te partner vagy. Ráhangolódsz, rácsatlakozol arra, ami Őbenne van. A Szent Szellem munkálja ezt benned. Egyszerűen csak Őrá nézel és a Szent Szellem átváltoztat. Ahol az Úrnak Szelleme, ott a szabadság. Halleluja! Ahol az Úrnak Szelleme, ott a szabadság!

2Korinthus 3,18.

18. Mi pedig az Úr dicsőségének visszatükröződését mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk dicsőségről dicsőségre, az Úrnak Szellemétől.

Van egy ellenséged, aki el akarja lopni a békességedet. Ezért újra és újra, újra és újra hallanod kell erről. Erről is, mint ahogy sok minden másról is újra és újra hallanod kell. Ezzel legyél elfoglalva és ne a kétségnek a gondolataival! Gondolkodjunk azon, gondolkodjunk együtt, hogy mi van a mennyben? Milyen légkör van a mennyben? Milyen ott az atmoszféra? Én úgy hiszem, úgy gondolom, hogy egyszerűen a menny atmoszférája a békesség. Nem tudom ezt másképpen elképzelni és nem látok az Igében mást, ami másfelé mutatna. A menny légköre a békesség, a nyugalom. Ott nincs idegeskedés, nincsen stressz, nem járnak fel alá az angyalok egymással veszekedve, hogy mit hogyan kellene csinálni. A trónon nem így ül az Atya, hogy jaj, hányszor elmondtam már nekik! Nem tudom elképzelni Istenről, hogy Őt bármi ki tudja zökkentetni a békességéből, bármennyire is úgy gondoljuk mi, hogy az, ami itt van a földön, az nagy hatással van a mennyre. Nem, nincs hatással rá!

A hívők alapértelmezett állapota pedig a békesség. Jézus vére miatt jogod van neked ehhez a békességhez. Mondom még egyszer: Jézus vére miatt jogod van a békességhez! Ezt a címet is adtam a mai üzenetnek, hogy „Jogod van a békességhez” Ha jogod van hozzá, akkor ragadd meg! Ne engedd ezt ki magadból, ne engedd meg senkinek és semminek, hogy de hát olyan dolgok vannak körülöttem, hogy ez meglöp engem és nem tudok mit tenni ellene! De tudsz ellene tenni! Te magad vagy, aki azt mondhatod, hogy nem, állj! Ellenállok ennek!

Mondok egy alapelvet, hogyan működik ez. Úgy hiszem, hogy ez igei és bibliai dolog. Az angyalokkal kapcsolatosan biztosan, mert ott van a Zsoltárokból, hogy az angyalok, amikor hallják az Atya szájából az Ige elhangzását, akkor elkezdnek cselekedni és megcselekszik azt, amit kimondtak.

Én úgy hiszem, hogy az Úr keze is pontosan ugyanígy működik. Hogy amikor te dolgozol valamin, amikor te el akarsz érní valamit, amikor te erőlködsz azon és aggódsz dolgok miatt, hogy valahogy változzanak a dolgok, akkor az Úr pihen. Neki ez a nyugalomnak az ideje, mert azt mondja, hogy hát akkor csináld! Amikor viszont te megnyugszol, amikor megpihensz és azt mondod, hogy átadom Neked, Uram, legyen ez a Te gondod, legyen ez a Te problémád, legyen ez a Te bajod, akkor az Úr felkel, elkezd dolgozni és elkezd cselekedni érted. Ez egy alapelv.

Amíg te dolgozol, amíg te munkálkods azon, akár a törvény szerinti megigazoláson, akár azon, hogy elérjél valamit, hogy te érvényre juttasd magad, hogy te meg tudd önmagadat valósítani és mindenféle téves motivációval csinálunk időnként sok mindent, addig az Úr azt mondja, hogy figyelj, pihenek, csináld! Az „Úrat munkára fogni” – ez egy idézőjeles kifejezés most a számból – úgy tudod, hogy te megnyugszol, megpihensz. Ez Őt arra mozdítja, hogy tegyen valamit érted. Legalábbis amit megtett érted, azt valóságba hozza. A nyugtalanság, az aggodalom, az elméd és a lelked azon dolgozik, hogy kifárasszon téged.

Voltál-e már lelkileg, érzelmileg, mentálisan elfáradva? Igen, bólogattok páran. Mitől van ez? Hogy tud az ember elfáradni úgy, hogy nem végez fizikai munkát és mégis olyan levert, olyan nyomott, elege van már ebből az egészből? Voltál már ilyen érzésben? Hogyne lettél volna, mindannyian voltunk. Miért? Mert mi akartuk megoldani! Persze vannak dolgok, amiket tenni kell, és a test is elfárad és bizony lelkileg is el lehet fáradni. De ez a nyugalom, ami minden értelmet felülhalad, ez mindig ott van bennünk és mindig meg lehet ebben nyugodni.

Most térjünk rá arra, amit Jézus csinált: amit Ő bemutatott nekünk, az pontosan ez volt. Ha valaki volt elfoglalt ember, Jézus az volt. Neki aztán volt dolga rendszeren az élete utolsó három évében. Nem lehet azt mondani, hogy unatkozott volna. Ha az evangéliumokat olvasod, van benne rengeteg dolog, minden persze nincs is leírva, bele se férne, az összes könyv nem bírná azt befogadni, amit Jézus tett abban a bő három évben, de az is rengeteg dolog. Lappozatok a Márk evangéliumra, ahol látunk egy napot Jézus életéből.

Igazából ezt sokszor nem is rakjuk össze magunkban, nem is gondolkozunk ezen, mert nem mindig látjuk át, hogy mikor, mi, hogyan történt. Ugye, van a három szinoptikus evangélium, Máté, Márk, Lukács, amiben egyformán, vagy hasonlóképpen le van írva ugyanaz a történet. Van, amelyikben egy kicsit bővebben, van, amelyikben egy kicsit szűkebben, de ezekből össze lehet fésülni dolgokat. Van Jézusnak egy napja, ami most nyílt meg előttem, hogy ez mennyire nagyon-nagyon túlzásfolt volt és mennyi mindent lehet ebből tanulni.

Jézusnak utolsó három és fél évének nem minden napja van leírva az evangéliumokban, hanem csak bizonyos részek, és nagyon részletesen le van írva az utolsó öt napja. De van itt a szolgálatának egy bizonyos szakaszában egy igesor, amiben végigkísérhetjük Őt. A Márk 4. és 5. fejezet írja ezt le. Itt Jézus példabeszédekben tanít. Itt van a magvetés példázata, de ha nem is azt nézzük, hanem az Isten királyságáról, országáról szóló példázatokat, többet prédikált, mint mi itt általában vasárnap szoktunk egy órát, vagy egy óra tíz percet.

Egész nap beszél, egész nap tanít, prédikál, teszi a dolgát és azt mondja a nap végén, hogy menjünk át Galileába, illetve a túlpartra. Tehát a tengeren menjünk a túloldalra. Mondja ezt egy olyan napnak a végén, amikor Ő végig beszélt, végig prédikálta a napot. A Márk evangélium 4. fejezetének a 35-ös versénél becsatlakozunk akkor ide.

Márk 4,35–41.

35. Azután monda nékik azon a napon, amint este lett: Menjünk át a túlsó partra.

36. Elbocsátván azért a sokaságot, elvitték Őt, úgy amint a hajóban volt; de más hajók is voltak vele.

37. Akkor nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsapnak vala a hajóba, annyira, hogy már-már megtelék.

38. Ő pedig a hajó hátulsó részében a fejaljon aluszik vala. És fölkelték Őt, és mondának néki: Mester, nem törödsz vele, hogy elveszünk?

39. És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lett nagy csendesség.

40. És monda nékik: Miért vagytok ily félenkek? Hogy van az, hogy nincs hitetek?

41. És megfélemlének nagy félelemmel, és ezt mondják vala egymásnak: Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?

Jézus a megérdemelt pihenését tölti a hajó tatján, ez a hátsó rész. Azt írja a Biblia, hogy a fejaljon, egy párnán alszik. Ha valaki egész nap prédikál, valamit csinál, tevékenyen, akár csak beszél, az egy fárasztó dolog. Jézus is testben volt, korlátok között, úgyhogy bizony elfáradt és aludt. Nekem hosszú-hosszú éveken, évtizedeken keresztül bajom volt ezzel, hogy hogyan lehetett az, a tanítványok is biztos fáradtak voltak, egész nap talpon voltak ők is és figyeltek. Sokszor figyelni valakire ugyanolyan fárasztó lehet, mint beszélni. Most gondolkodok rátok, nem könnyű engem hallgatni. Tehát ott voltak a tanítványok, akik valószínűleg ugyanolyan fáradtak voltak, mégis ők mind ébren voltak és aggódtak és abban az állapotban voltak, hogy jaj, mind meghalunk! De Jézus nem ébredt fel.

Hogyan lehetséges az, hogy benne vagyunk egy öt, hat, hét méter hosszú, kis lélekvesztő csónakban, nem egy nagy katamaránra kell gondolni vagy egy nagy tengeren járó hajóra, hanem egy kis vitorlásra, egy kis halászcsonakra, ami fele akkora hosszú, mint ez a színpad és talán két méter széles. A nagy hullámok, az egy-két méteres hullámok olyannyira dobálják az egész hajót, hogy már csak a mozgástól is fel lehet ébredni, de nem csak, hogy becsap a víz és nagy hullámok vannak, hanem becsap a víz, csupa víz minden. Bizonyára a Jézus ruhája is vizes volt meg a párnája is. Ő mégsem ébredt fel! Hogyan lehetséges ez? El sem tudtam képzelni! De itt ez egy kép, amit mutat nekünk az Ige. Jézust nem a körülmény ébresztette fel, hanem a tanítványok. Ezt írja az Ige. Jézust nem ébresztette fel a nyomás, a probléma, a külső dolgok. Az alvás, mint egy szókép is használható arra, hogy ez a pihenésnek és a nyugalomnak az ideje. Egyébként is, amikor alszol, akkor nem aggódsz, akkor nyugodt vagy, nem? Sokan azért várják az éjszakát, hogy letegyék a fejüket és végre megnyugodnak.

Tehát itt bemutat nekünk Jézus valamit, hogy Ő nyugszik. Nyugalomban van, pihen, és nincs semmi, ami Őt kizökkentse ebből, még a hullámozó tenger sem. Semmi! A tanítványok felébresztik Őt, és akkor Ő kezeli a helyzetet, megdorgálja a szelet. Azt mondja, hogy némulj el, és azt írja az Ige, hogy lett nagy csendesség. Egy másik fordítás szerint, illetve ennek a szónak a gyöke azt is jelenti, hogy lett nagy nyugalom. Amikor a tenger vagy a tó kisimul, és ki van feszítve a víztükör, az egy nyugodt víz. Tehát a nagy hullám, a nagy villámok, dörgeések, a nagy hanghatások, a nagy hánykolódások megszűntek és lett nagy nyugalom. Nem volt semmi, ami Jézust fel tudta volna zaklatni. Mert Őbenne volt valami, ami a zaklatást le tudta csillapítani. Azt mondja Jézus, hogy ezt a nyugalmat adtam oda nektek. Miért nem volt Jézusban az, hogy jaj, mind meghalunk, miért nem ébresztettek fel előbb? Itt vagyunk már középen, nyolc-tíz méter vízmélység van alattunk! Ember, normális vagy? Szólnod kellett volna már az elején és nem megvárni, hogy itt mindjárt elsüllyedjünk! Már félig elsüllyedt a hajó, térdig érek vízben, miért nem szóltál előbb?

Ezt mondta Jézus? Te és én lehet, hogy így reagáltunk volna mély álmunkból felébresztve, de Jézus nem ezt tette. Kicsinyhitűek, mit aggódtok? Szólt, parancsolt és megnyugodott a tenger. Számomra ez egy olyan kijelentés volt a héten, hogy nincs semmi, ami ki tudná Istent hozni a békességéből, a béketűréséből, a nyugalomából, mert Jézust sem tudta kihozni semmi a békességéből, a nyugalomából. Amikor látjuk Őt kiabálni, veszekedni a templomban, az egy másik történet. Arról beszéltem egyszer, hogy az a harag, ami akkor Őt ott motiválta, nem ugyanaz a békétlenség volt, mint ami a tanítványokban itt benne volt, a halálfélelem, hogy jaj, mind meghalunk, mi lesz itt velünk? Nincs még vége a napnak. Tehát ott van a nap, egész nap

prédikál Jézus, ott van az éjszaka, ez a „mind meghalunk” halálfélelem a tanítványokban. Történik egy hatalmas csoda, a tanítványok álla leesik a térdükig. Ki ez az ember, hogy még a viharos tengerhez is beszél és az enged neki?

Átérek a túlsó partra, megvirrad és kivel találkoznak? A világegyetem legdémonikusabb emberével, a gadarai megszállottal. Jézus felsóhajtott félve és jajgatva? Az a békesség, ami benne volt, ugyanúgy továbbra is jelen volt benne a nap folyamán. Ismerjük a történetet, nem megyek ebbe mélyen bele, de ott végig látod, hogy ez a nyugalom, ez a békesség, az a határozottság, az a szilárdság, az a nem engedem meg senkinek és semminek, hogy kihozzon engem a békességemből, abból, hogy én tudom, hogy ki vagyok és miért születtem erre a világra. Ő szólt, és ismerjük a történetet, hogy a disznónyájba mentek a démonok, megszabadult az ember. Aztán elment és ő lett a Tízvárosban, aki hirdette Jézust. S a napnak még mindig nincsen vége. Mi történik ezután? Hajóra szállnak és visszamennek Kapernaumba még ugyanazon a napon, és olvasd el a Máté evangéliumot és a Lukácsot is, hogy mi történik? Jön hozzá Jairus. Jairus történetét mindenki ismeri, hogy a leánykája igen beteg. Jöjj hozzám, tedd rá a kezed a leányomra és hiszem, hogy az meggyógyul. Jézus mit csinál? Elmegy. Mi történik útközben? Jön a vérfolyásos asszony. Ez még mindig az a nap, illetve az a másnap. Jön a vérfolyásos asszony. Egymás után történnek a dolgok és semmi nem tudja kibillenteni Jézust az egyensúlyából. Aztán utána jön a hír, hogy ne fáraszd a Mestert, mert meghalt a leányka! Jézus felháborodik, nyugtalankodik? Egyfolytában szolgálók, talpon vagyok, éjszaka is fel kellett kelnem ezek miatt a hitetlenek miatt, hagyjatok engem megnyugodni! Nem! Nyugalomban, békességben van.

Ezt a békességet, azt mondta Jézus, odaadtam nektek. Elment a halott kislányhoz és feltámasztotta a halálból. Így van? Aztán olvashatod tovább a történetet még. Úgyhogy nincs olyan probléma, nincs olyan pánikhangulat, nincs olyan válsághelyzet, ami ki tudná Istent mozdítani a békességből. Azt mondja az Ige, hogy nézzünk Jézusra! Nézzük Őt! Amikor Őt nézzük, akkor nem egy freskót nézünk egy kereszten, hogy meg van feszítve vagy az arcát elképzeljük, hogy Jézus így néz ránk, mint egy szobor. Nem így nézünk Jézusra, hanem nézzük az Ő munkáját, nézzük a cselekedeteit, a mentalitását, nézzük az Ő mindennapi dolgait, hogy bizonyos esetekben hogyan viselkedett, mit csinált? Ahogy látjuk azt, hogy Jézus ilyen nyugalomban volt, ezt tette, így tette, a Szent Szellem elváltoztat minket az Ő hasonlatosságára. Ámen. Ez az, amit tenni kell neked és nekem is. Ez bennünk már megvan. Ez bennünk már megvan! Halleluja! Döbbenetes, hogy Jézusnak erre mind volt ideje. Ha valaki elfoglalt ember volt, akkor Ő igen elfoglalt volt. Mondhatni azt is, hogy amit Ő elvégzett és bevégzett, az a sok tanítás, a prédikáció, meg mindenféle csodák. Többet tett bő három év alatt, mint bárki a világtörténelemben azonos idő alatt. Rendkívül elfoglalt volt. Mai szóhasználatnál élve azt mondhatnánk, hogy tele volt a naptára teljesen, be volt osztva minden perce. Mégsem látjuk rajta, hogy idegeskedett volna, hogy aggodalmaskodott volna, vagy hogy a pörgés miatti stressz vagy a nyomás kibillentette volna abból a stabilitásból, békességből, nyugalomból, amiben Ő volt a földön, és máig is így van a mennyben, én úgy hiszem. A földön a Szent Szellem által ezt vitte és képviselte és ezt adta oda nekünk.

Ha Ő így élte az életét, nekünk miért kellene annyira túlpörögni? Nekünk miért kellene annyira túlfeszíteni a dolgokat? Nekünk miért kellene aggódni bármin is, ha Ő nem aggódott? Jézusnak lett volna oka arra, hogy aggódjon bármi dolog felől? Meggyőződésem, hogy igen. Ha csak arra gondol ott a kereszten, amikor nem tudta a homlokát megvakarni, hogy bevégeztem ezt a munkát ezekért a gyerekekért, fiúkért, lányokért, de hogyan fognak ezek engem

képviselni? Jól fogják ezt csinálni? Volt ennek értelme? Van ennek értelme? Hát nézd meg, Péter elárult! Nézd meg, hogy senki nem maradt körülöttem, esélytelen itt minden! Volt-e ennek az egésznek értelme? Gondolkodhatott volna ezen? Aggódhatott volna ezen a láthatók alapján? Persze! Hiszen nem volt ott senki, csak az anyja és János, meg pár másik ember. Mindenki elhagyta. De nem aggódott ezen. Még a kereszten is békeességben volt. Szenvedés, szenvedés, nagy kínszenvedés volt ez Neki testileg és lelkileg! Ugye a szellemében meghalt, borzasztó dolog volt, de azt olvassuk a Máté 11,28-ban, hogyha pörgésben vagy, nyomásban vagy, stresszben vagy – kétezer évvel ezelőtt bizonyára nem olyan volt a napi rutin, a napi élet, mint ma, de Ő már akkor azt mondta, hogy ha ebben vagy, akkor ezt tedd:

Máté 11,28–30.

28. Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.

29. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.

30. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.

Mit mond itt Jézus? Van nekem egy tárházam és adok belőle nektek valamit. Gyertek énhozzám, ha meg vagytok terhelve. Gyertek énhozzám, ha nagy a stressz, nagy a nyomás, nagy a pörgés! Gyertek énhozzám és adok nektek – sok pénzt? Adok nektek ingatlanokat? Ha aggodalmaskodsz és problémázol a munkahelyed miatt, gyere énhozzám, és adok neked földi javakat? Nem ezt mondja! Ha nyugtalan vagy, ha békétlenségben vagy, ha stresszben vagy, gyere énhozzám, és adok neked nyugalmat! Ez a nyugalom többet ér mindennél. Ez a nyugalom, ami bennünk van, egy olyan kincs, egy olyan pótolhatatlan erőforrás, ami a világnak nincs meg. Mi, akiknek ez megvan, ne élénk ezzel? Ne aknáznánk ezt ki még mélyebben? Az ószövetségben az ígéret az volt a zsidóknak, hogy bementek a tejjel és mézzel folyó földre, ahol lesz mindenféle ellátás, lesz mindenféle bőség, nagy gyümölcsök és csupa jó dolgok. Sőt, azt is mondta ott az ígéret nekik, hogy fogtok olyan gyümölcsöt szüretelni, amit nem ti plántáltatok. Olyan házakban fogtok lakni, amit nem ti építtetetek. Meg lesz egy csomó olyan dolog, amiért nem ti dolgoztatok meg, de megkapjátok. Ez volt az ószövetségi ígéret a zsidóknak.

Az újszövetségi ígéretünk pedig mi? Megvan az ígéretünk a nyugodalomba való bemenetelre. Ez egy másik alkalomnak a témája lenne. A Zsidókhöz írt levélben ezt nagyon szépen, nagyon sok igevers kibontja ezt nekünk, a nyugalom földje a mi ígéretünk. Itt vagyunk, a nyugalomban, a békeességben. Kívül harag van, meg viszálykodás meg aggodalom, meg mindenféle dolog, ami ezt próbálja úgy beállítani nekünk, hogy az nagyobb, mint ami bennünk van. De nem! Bennünk békeesség van! Benned is ott mélyen belül békeesség van. Nem látod? Akkor nézz mélyebben egy kicsit magadba! Lásd meg magadban Jézust, és amikor meglátod Jézust, akkor meglátod azt, hogy hoppá, amint Ő van, úgy vagy te is ezen a világon, ezen a földön! Ha át tudod állítani az elmédet arra, hogy figyelj, ne aggódj, minden rendben lesz! Ne aggódj, mert az Úr gondot visel rólad! Ne aggódj, én szívem, nyugodjál meg! Ha át tudod az elmédet erre állítani, akkor az már háromnegyed, vagy kilencven százalékos győzelem. Ha át tudod az elmédet erre kattintani, a fogaskereket be tudod erre állítani.

Ha aggódsz, akkor a tüneteid ahelyett, hogy megszűnnének, egyre tovább tartanak. Aggódsz a tested miatt, aggódsz a torkod miatt, aggódsz a derekad miatt, aggódsz a lábad miatt, aggódsz a pénz miatt, ez miatt, meg amaz miatt, akkor az elhúzódik. A kegyelem ott árad, ahol te aggodásmentes életet élsz. Van úgy, és bizonyára veled is volt már ilyen, hogy

fölbredtél reggel, fájt valami itt vagy fájt valami ott, vagy volt valamilyen gondod, problémád, bajod. De aztán olyan dolgok történtek veled napközben, hogy az kiverte a fejedből azt, hogy mivel ébredtél, mi volt veled, teljesen levette róla a figyelmedet, mert másra koncentráltál. Egyszerűen azt vetted észre, hogy megszűnt, eltűnt. Voltál már így? Egyszerűen eltűnt. Miért? Mert nem figyeltél rá! Az ördög eszköze és csalija, hogy a figyelmedet arra összpontosítsa, amit ő próbál hozni, és amíg a figyelmed azon van, addig sincs a kereszten és nincs Jézuson. A Szellem arra próbál rávenni téged, hogy helyezd a figyelmedet Jézusra. A sátán meg arra akar rávenni, hogy nézz arra, hogy itt fáj, ott fáj, ilyen probléma, meg olyan probléma. Nem arról beszélek természetesen, hogy dugd a fejed a homokba és úgy viselkedj, mintha semmi nem lenne körülötted, ami esetleg nem jó vagy nem jól működik. Ez bolondság! Ennek semmi köze a hithez. Ez egy elbizakodott, szélsőséges, fanatikus dolog. Nem erről beszélek. Ez egyáltalán nem helyénvaló!

De amikor tudatosan koncentrálsz arra, hogy ki vagy te Őbenne, akkor egyszerűen meglátod azt, hogy a kegyelem elkezd áradni és megoldódnak a dolgok, megoldódnak a helyzetek. Ha aggódsz, a pénz, ami miatt aggódtál, később jön be. Ha elfeledkezel róla, akkor sokszor magától előjön. A mi munkánk, amin nekünk dolgozni kell – igazából ez a kegyelem alatti legfontosabb felszólítás, mint munka, amit nekünk tennünk kell – az, hogy menjünk be a nyugalomba. Az egyetlen munkád, amit csinálnod kell az, hogy pihenj meg! Ezt a címet akartam adni a mai tanításnak, csak nagyon félreérthető bizonyára másoknak, hogy egy munkád van, hogy pihenj! Nem arról beszélek, hogy ne menj el dolgozni, és hogy ne legyél szorgalmas. Hanem arról beszélek, hogy te mit akarsz elvégezni, te mennyire akarod a dolgokat előre mozdítani. Te mennyire akarod kikaparni magadnak a gesztenyét. Ha te dolgozol rajta, akkor nem vagy nyugalomban. Vannak dolgok, amiket laza kézzel kell fogni. Ha ott van, akkor meg tudod szorítani, ha meg el akar menni, akkor hadd menjen! Hadd menjen! Vannak így kapcsolatok. Vannak így munkák. Vannak így üzleti lehetőségek. Én így élem az életemet, és hidd el nekem, hogy nagyon jól működik! Nem ragaszkodom semmilyen üzleti lehetőséghez, bármennyire is csábítónak, nagy profitot hozónak tűnik a dolog. Nem ragaszkodom hozzá, hogy mindenáron kell az nekem. Nem! Megtanultam már nagyon régen, hogy lazán fogom, és ha ott akar maradni velem, akkor maradhat, és akkor megcsináljuk. De, ha menni akar, akkor én elengedem, nem ragaszkodom hozzá. Hadd menjen, jön helyette másik!

Nagyon sokszor tapasztaltam, hogy nem kell aggódnunk és nem kell magunknak így harácsolni, mert az kifáraszt, leterhel, akkor az a te munkád, és ugyan lesz egy eredménye annak, de az nem gyümölcs lesz. Amikor nyugalomban, pihenésben vagy, akkor nem eredményeid lesznek, hanem gyümölcsleid, amiket megteremsz. A gyümölcs megmarad, az eredmény pedig elszáll. Jók az eredmények, és a világban is elérnek az emberek eredményeket kemény munkával, szorgalommal, aztán meghalnak és nem marad semmi. Mert az élet nyolcvan, száz, százhusz év, és akkor mi van? A gyümölcsök azonban megmaradnak.

Tehát a mi munkánk a pihenés. A folyamatos, intenzív stresszhatás, a folyamatos intenzív nyomás megrövidíti az életedet. Bizony Jézus így élt. Ő nem azért élt rövid életet, mert a stressz összeroppantotta volna, hanem azért, mert Ő tette le az életét. Őt nem a stressz meg nem a nyomás zúzta szét. Nem abba halt bele, hogy nem bírta el a nyomást. Sokan a töredékét nem bírtuk volna el a szolgálata első fél évét. Az a megvetés, az a dicsőítés, az az ellenségeskedés, amit kapott. A legszélsőségesebb végletekből, mindenből kapott. Sokan az első

pár hónapban belebuktunk volna már. Őt nem tette tönkre semmi! Nem tudta semmi kimozdítani. Ő letette az életét. De ez egy másik történet.

Tehát Jézus úgy élt, hogy nem engedte meg, hogy a stressz meg a nyomás meg a keserűség meg a szorongás kimozdítsa Őt. Ő soha nem sietett sehova, soha nem rohant sehova, soha nem késett el sehonnan, és rengeteg munkát bevégzett, rengeteg dolgot elvégzett. Többet végzett el a bő három év alatt, mint bárki a világtörténelemben ugyanennyi idő alatt. Több mindent végzett el és mégis nyugodt volt. Mégis pihent volt, mégis tudott lazítani. Mégis laza volt! Nem kell görcsösen ragaszkodni dolgokhoz, emberekhez sem kell. A gondolatokhoz sem kell ragaszkodni görcsösen. Az egyik leghatalmasabb dolog, amit tehetsz, az 1Péter 5,7-ben van. Az egyik leghatalmasabb dolog! Olyan sokszor hallottad, olyan sokszor beszéltünk már erről és olyan sokszor nem ezt csináljuk!

1Péter 5,7.

7. Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.

Hányszor hallottad ezt? Hányszor cselekedted meg? Tudod, hogy mi jön ezután? Úgy hiszem, hogy az igeversék nem véletlenül vannak abban a sorrendben. A Szent Szellem ezt így csodálatosan összerakta egymás után, minden egyes mondatot, amikor ihlette ezt. Olvasom a következő igeverset. Elolvasom együtt a 7-8-at inkább.

1Péter 5,7–8.

7. Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresve, kit nyeljen el:

A kérdés az, hogy van-e összefüggés? Ha van, mi itt az összefüggés szerinted? Én úgy hiszem, hogy az ördög keresi a nyugtalanokat, az aggódókat, a stresszeseket, a befeszülteket, a feszülősöket, a szorongókat, hogy elnyelje őket. Azokat tudja elnyelni! Mi van itt előtte? Ne aggódj semmi felől, hanem minden gondod Őreá vedd! Mert ha ezt nem teszed meg, akkor jön az ördög és megesz. A legfelelősségteljesebb dolog, amit tehetsz az, hogy minden gondodat Őreá veted. Sokatoknak van gyermeke, unokája, sokatoknak van szolgálata, sokatoknak van mindenféle vállalkozása vagy olyan dolog, ami felől úgy gondolod, hogy felelős vagy, vagy amiért vagy akiért felelős vagy. A legfelelősségteljesebb dolog, amit tehetsz az, hogy bizonyos dolgokat elengedsz. Ha gyermeked van, akkor szereted és akkor tudod a szeretetedet gyakorolni leginkább felé, hogy ha eléri a húsz-huszonöt évet, elengeded. Ha görcsösen ragaszkodsz hozzá, akkor az önzőségedet bizonyítod és nem a szeretetedet. Egy jó szülő – én úgy hiszem – önállóságra tanítja a gyermekét, hogy meg tudjon állni önállóan, stabilan, egyedül ebben a nyugalomban, amiben te esetleg meg tudtál állni. Ha mindenét irányítani akarod, ha minden felett rajta akarod tartani a figyelmedet, mindenéről tudni akarsz, akkor ez mind terólad szól, és nem a gyermekedről. Ha szereted őt, akkor elengeded. Sok szülő-gyerek kapcsolat romlik meg vagy van rossz állapotban, mert ez az elengedés nem történik meg. Vagy a gyerek nem akarja elengedni a szüleit, vagy a szülő nem engedi el a gyerekét. De meg kell, hogy történjen! Ott van a Biblia harmadik oldalán, már ott van az elején, hogy elhagyja a férfi az ő apját és anyját. Ennek az elengedésnek van egy anyagi vonzata, és van egy érzelmi vonzata. Vannak ennek a felnőtté válásnak pontos állomásai, ezeknek meg kell történniük. Ha nem történik meg, akkor csak késlelteted az éretté válást. Úgyhogy még a gyerekhez sem ragaszkodjunk annyira, engedjük el!

Tudod, kit ne engedj el? Kihez ragaszkodjál? A házastársadhoz! Vele több időt töltesz, mint a gyermekeddel. Mert a házastársad ott él veled, ötven, hatvan, nyolcvan évet. A gyermeked

meg veled él húsz-huszonöt évet. Nem? El kell tudnod őt engedni érzelmileg. Persze nem úgy, hogy hátat fordítasz neki és pápá, és nem akarok rólad hallani. Nem erről van szó! Egy gyerek az mindig a gyerek marad, de egy negyvenéves férfiember már nem a pici fiacskája az anyucinak, hogy babuci, babucim. Nekem mindig az pici kis fiam maradsz! Lehet így gondolkozni, de nem szerencsés. Persze mindig a fia marad és mindig a leánya marad egy gyermek a szülőnek, de meg kell ezt tanulni, mert ha nem, akkor keserű lesz a pirula, amit le kell nyelni.

Van itt valami és ebben egy nagy igazság van, és ezzel zárom. Hidd el, hogy Isten jobban szereti a gyermekedet, Isten sokkal jobban szereti a te gyermekedet, mint ahogy te valaha is tudnád őt szeretni! Úgyhogy ne gondold azt, hogy Istennek nincsen gondja a gyermekedre. Amikor te hajlandó vagy hinni Őbenne, és hajlandó vagy átadni a problémákat, átadni a gondokat az Úrnak a gyermekeddel kapcsolatban, a vállalkozással, szolgálattal, gyülekezettel, bármivel kapcsolatban, akkor Ő gondot tud róla viselni. De ha te akarsz róla gondot viselni, ha mindenképpen te akarsz gondját viselni a gyermekednek, még akkor is, amikor harminc-, negyven-, ötvenéves, az nem helyes. Viselj róla gondot, amikor pici baba, meg amikor kisiskolás, meg amikor tinédzser. Akkor az a feladatod, az a felelősséged, rád van bízva. Akkor te viselj róla gondot, az Úrral együtt persze. De amikor kikerül már a te hatósugaradból vagy fennhatóságodból, akkor tanuld meg őt elengedni! Ezzel zárom be, mert ha ezt megteszed, akkor bizonyítod azt, hogy te hitben jársz. Nem te akarsz megoldani az ő életét mindenféle területen. Ha mindig mindent a feneké alá raksz a kicsi fiacskádnak, a kicsi leányocskádnak – bocsánat a kifejezésért –, akkor könnyen lehet, hogy nevelsz egy olyan fiút, akiből nem tud férfi válni, vagy nevelsz egy olyan lányt, akiből nem tud igazán érett nő válni. Mert kialakul egy olyan függőségi viszony, amit nem tanult meg kezelni. Nem is tudom, miért beszéltem most erről, úgyhogy itt mondom most áment, és befejeztem erre a mai napra.

Dicsőség az Úrnak! Dicsérjük az Urat az Ő jóságáért! Hiszem, hogy kaptatok sok mindent ma. Legyen az Úr neve áldott!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**